

Zur ersten Missionsreise ausgesandt

¹Es waren aber zu Antiochien in der Gemeinde Propheten und Lehrer, nämlich Barnabas und Simon, genannt Niger, und Luzius von Kyrene und Manahan, der mit dem Vierfürsten Herodes erzogen war, und Saulus.²Als sie aber dem HERRN dienten und fasteten, sprach der Heilige Geist: Sondert mir aus Barnabas und Saulus zu dem Werk, dazu ich sie berufen habe.³Da fasteten sie und beteten und legten die Hände auf sie und ließen sie gehen.

Saulus und Barnabas auf Zypern

⁴Nachdem sie ausgesandt waren vom Heiligen Geist, kamen sie nach Seleucia, und von da fuhren sie mit dem Schiff nach Zypern.⁵Und als sie in die Stadt Salamis kamen, verkündigten sie das Wort Gottes in den Synagogen der Juden; sie hatten aber auch Johannes als Diener bei sich.⁶Und als sie die Insel bis zu der Stadt Paphos durchzogen hatten, fanden sie einen Zauberer und falschen Propheten, einen Juden, der hieß Bar—Jesus;⁷ der war bei dem Statthalter Sergius Paulus, einem verständigen Mann. Dieser rief Barnabas und Saulus zu sich und begehrte, das Wort Gottes zu hören.⁸Da widerstand ihnen der Zauberer Elymas, denn so wird sein Name übersetzt, und versuchte den Statthalter vom Glauben abzuhalten.

⁹Saulus aber, der auch Paulus heißt, voll Heiligen Geistes, sah ihn an¹⁰ und sprach: Oh, du Sohn des Teufels, voll aller List und aller Bosheit, und Feind aller Gerechtigkeit, hörst du nicht auf, die geraden Wege des HERRN zu verkehren?¹¹ und nun siehe, die Hand des

اولین مأموریت برنابا و شاول

¹و در کلیسایی که در آنطاکیه بود، انبیا و معلّم چند بودند، برنابا و شمعون ملقب به نجر و لوکیوس قیروانی و مناحیم برادر رضاعی هیرودیسی تیتراخ و شاول.² چون ایشان در عبادت خدا و روزه مشغول می‌بودند، روح‌القدس گفت: برنابا و شاول را برای من جدا سازید از بهر آن عمل که ایشان را برای آن خوانده‌ام. آنگاه روزه گرفته و دعا کرده و دستها بر ایشان گذارده، روانه نمودند.

برنابا و شاول در قبرس

⁴پس ایشان از جانب روح‌القدس فرستاده شده، به سلوکیه رفتند و از آنجا از راه دریا به قیّزس آمدند.⁵ و وارد سلامیس شده، در کنایس یهود به کلام خدا موعظه کردند و یوحنا ملازم ایشان بود.⁶ و چون در تمامی جزیره تا به پافس گشتند، در آنجا شخص یهودی را که جادوگر و نبی کاذب بود یافتند که نام او باریشوع بود.⁷ او رفیق سرجیئوس پولس والی بود که مردی فهیم بود. همان برنابا و شاول را طلب نموده، خواست کلام خدا را بشنود.⁸ اما غلیما، یعنی آن جادوگر، زیرا ترجمه اسمش همچین می‌باشد، ایشان را مخالفت نموده، خواست والی را از ایمان برگرداند.⁹ ولی شاول که پولس باشد، پر از روح‌القدس شده، بر او نیک نگرسته،¹⁰ گفت: ای پر از هر نوع مکر و خبثت، ای فرزند ابلیس و دشمن هر راستی، باز نمی‌ایستی از منحرف ساختن طُرُق راست خداوند؟¹¹ الحال دست خداوند بر توست و کور شده، آفتاب را تا مدتی نخواهی دید. که در همان ساعت، غشاوه و تاریکی او را فرو گرفت و دور زده، راهنمایی طلب می‌کرد.¹² پس والی چون آن ماجرا را دید، از تعلیم خداوند متخیر شده، ایمان آورد.

پولس و برنابا در انطاکیه پیسیدیّه

¹³آنگاه پولس و رفقاییش از پافس به کشتی سوار شده، به پُرجه پمفلیّه آمدند. اما یوحنا از ایشان جدا شده، به اورشلیم برگشت.¹⁴ و ایشان از پُرجه عبور نموده، به انطاکیه پیسیدیّه آمدند و در روز سبت به کنیسه درآمده، بنشستند.¹⁵ و بعد از تلاوت تورات و صُحُف انبیا، رؤسای کنیسه نزد ایشان فرستاده، گفتند: ای برادران عزیز، اگر کلامی نصیحت‌آمیز برای قوم دارید، بگویید.

HERRN kommt über dich, und du sollst blind sein und die Sonne eine Zeitlang nicht sehen! Und sogleich fiel auf ihn Dunkelheit und Finsternis, und er ging umher und suchte jemanden, der ihn an der Hand führte.¹² Als der Statthalter sah, was geschehen war, glaubte er und wunderte sich über die Lehre des HERRN.

Paulus und Barnabas in Antiochia Pisidien

¹³Paulus aber und die um ihn waren, fuhren von Paphos ab und kamen nach Perge in Pamphylien. Johannes aber trennte sich von ihnen und zog wieder nach Jerusalem.¹⁴ Sie aber zogen von Perge weiter und kamen nach Antiochia in Pisidien und gingen in die Synagoge am Sabbat und setzten sich.¹⁵ Nach der Lesung des Gesetzes und der Propheten aber sandten die Vorsteher der Synagoge zu ihnen und ließen ihnen sagen: Liebe Brüder, wollt ihr ein Wort der Ermahnung an das Volk richten, so redet.

¹⁶Da stand Paulus auf und winkte mit der Hand und sprach: Ihr Männer von Israel und die ihr Gott fürchtet, höret zu!¹⁷ Der Gott dieses Volkes Israel hat erwählt unsere Väter und erhöht das Volk, als sie Fremdlinge waren im Lande Ägypten, und mit erhobenem Arm führte er sie von dort heraus.¹⁸ Und vierzig Jahre lang erduldeten sie in der Wüste,¹⁹ und vertilgte sieben Völker in dem Land Kanaan und verteilte deren Land unter sie mit dem Los.²⁰ Danach gab er ihnen Richter vierhundert und fünfzig Jahre lang bis zu dem Propheten Samuel.²¹ Und von da an baten sie um einen König; und Gott gab ihnen Saul, den Sohn des Kisch, einen

¹⁶پس پولس برپا ایستاده، به دست خود اشاره کرده، گفت: ای مردان اسرائیلی و خداترسان، گوش دهید!¹⁷ خدای این قوم، اسرائیل، پدران ما را برگزیده، قوم را در غربت ایشان در زمین مصر سرافراز نمود و ایشان را به بازوی بلند از آنجا بیرون آورد.¹⁸ و قریب به چهل سال در بیابان متحمل حرکات ایشان می‌بود.¹⁹ و هفت طایفه را در زمین کنعان هلاک کرده، زمین آنها را میراث ایشان ساخت تا قریب چهار صد و پنجاه سال.²⁰ و بعد از آن بدیشان داوران داد تا زمان سموئیل نبی.²¹ و از آن وقت پادشاهی خواستند و خدا شاؤل بن قیس را از سبط بنیامین تا چهل سال به ایشان داد.²² پس او را از میان برداشته، داود را برانگیخت تا پادشاه ایشان شود و در حق او شهادت داد که: داود بن یسسی را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده من عمل خواهد کرد.²³ و از ذریت او خدا برحسب وعده، برای اسرائیل نجات‌دهنده‌ای، یعنی عیسی را آورد،²⁴ چون یحیی پیش از آمدن او تمام قوم اسرائیل را به تعمید توبه موعظه نموده بود.²⁵ پس چون یحیی دوره خود را به پایان برد، گفت: مرا که می‌پندارید؟ من او نیستم، لکن اینک، بعد از من کسی می‌آید که لایق گشادن نعلین او نی‌ام.

²⁶ای برادران عزیز و ابناى آل ابراهیم و هرکه از شما خداترس باشد، مر شما را کلام این نجات فرستاده شد.²⁷ زیرا سگته اورشلیم و رؤسای ایشان، چونکه نه او را شناختند و نه آوازهای انبیا را که هر سبب خوانده می‌شود، بر وی فتوی دادند و آنها را به اتمام رسانیدند.²⁸ و هر چند هیچ علت قتل در وی نیافتند، از پیلطس خواهش کردند که او کشته شود.²⁹ پس چون آنچه را که درباره وی نوشته شده بود تمام کردند، او را از صلیب پایین آورده، به قبر سپردند.³⁰ لکن خدا او را از مردگان برخیزانید.³¹ و او روزهای بسیار ظاهر شد بر آنان که همراه او از جلیل به اورشلیم آمده بودند که الحال نزد قوم شهود او می‌باشند.³² پس ما به شما بشارت می‌دهیم، بدان وعده‌ای که به پدران ما داده شد،³³ که خدا آن را به ما که فرزندان ایشان می‌باشیم وفا کرد، وقتی که عیسی را برانگیخت، چنانکه در زبور دوم مکتوب است که: تو پسر من هستی، من امروز تو را تولید نمودم.³⁴ و در آنکه او را از مردگان

Mann aus dem Stamm Benjamin, vierzig Jahre lang.²² Und nachdem er diesen verstoßen hatte, erweckte er ihnen David zum König, von dem er bezeugte: "Ich habe gefunden David, den Sohn Jesses, einen Mann nach meinem Herzen, der soll meinen ganzen Willen tun."²³ Aus dessen Geschlecht hat Gott, wie er verheißen hat, Jesus kommen lassen, als Retter für das Volk Israel,²⁴ nachdem Johannes vor dessen Auftritt dem ganzen Volk Israel die Taufe der Buße gepredigt hatte.²⁵ Als aber Johannes seinen Lauf vollendete, sprach er: "Ich bin nicht der, für den ihr mich haltet; aber siehe, er kommt nach mir, dessen ich nicht wert bin, die Schuhe von seinen Füßen zu lösen."

²⁶ Ihr Männer, liebe Brüder, ihr Söhne aus dem Geschlecht Abrahams und ihr, die unter euch Gott fürchten, euch ist das Wort dieses Heils gesandt.²⁷ Denn die in Jerusalem wohnen und ihre Oberen haben, weil sie diesen nicht erkannten, die Stimme der Propheten, die an jedem Sabbat gelesen werden, mit ihrem Urteil erfüllt.²⁸ Und obwohl sie keine Ursache an ihm fanden, das den Tod verdient hätte, baten sie doch Pilatus, ihn zu töten.²⁹ Und als sie alles vollendet hatten, was von ihm geschrieben ist, nahmen sie ihn von dem Holz und legten ihn in ein Grab.³⁰ Aber Gott hat ihn auferweckt von den Toten;³¹ und er ist erschienen viele Tage denen, die mit ihm von Galiläa hinauf nach Jerusalem gegangen waren, die jetzt seine Zeugen an das Volk sind.³² Und wir verkündigen euch die Verheißung, die zu unseren Vätern geschehen ist,³³ dass Gott sie uns, ihren Kindern, erfüllt hat, indem er Jesus

brüxizänid ta diğer herğz rāğc be fśad neşud çinin ğft: be brkāt qđōs v amin dāvd brā şma v fā xāhem krd. ³⁵ bnābrāin dr jāi diğr nız mī ğōid: tō qđōs xōd rā nxōāi ğdāşt ke fśad rā bīnd. ³⁶ zīrā ke dāvd çōnke dr zman xōd arādē xā rā xđmt krdē bōd, bñğft v be pdrān xōd mlçq şdē, fśad rā dīd. ³⁷ līkn ān kś ke xā v rā brānğixt, fśad rā nēdīd. ³⁸ ps āi brādrān ēzīz, şma rā mēlōm bād ke be vśāpt v be şma āz āmrzş ğnāhān āglām mī şōd. ³⁹ v be vśīlē v her ke āymān āvrd, ēdl şmrdē mī şōd, āz her çīzī ke be şbrīet mōsī ntōānštīd ēdl şmrdē şōīd. ⁴⁰ ps āçtīāp ğnīd, mīādā āñçē dr şçf ānīā mēktōb āst, br şma vāç şōd: ⁴¹ ke, āi çqīrşmārēnğān, mālçzē ğnīd v tēğğ nēmāīd v hāğ şōīd zīrā ke mēn ēmlī rā dr āpām şma pēdīd ārm, ēmlī ke her çēd kśī şma rā āz ān āglām nēmāīd, tşdīq nxōāīd krd.

⁴² ps çōn āz ğnīşē bīrōn mī rēftēd, xōāş nēmōīd ke dr sēbt āīndē hem āīn şçxān rā bēdīşān bāz ğōīnd. ⁴³ v çōn āhl ğnīşē mēfēqq şdēd, bşīārī āz yēhōdīān v ğdīdān xđāpērst āz ēçb pōłs v bērnābā āçtādn; v ān dō nfr be āīşān şçx nēğftē, tēğēb mī nēmōīd ke be fīş xā tābt bāşīd. ⁴⁴ āmā dr sēbt dīğr çrīb be tāmāi şēhr frāhem şdēd tā klām xā rā bşnōīnd. ⁴⁵ v lī çōn yēhōd āz dçhām çlçq rā dīdnē, āz çsd pr ğştēd v kfr ğftē, bā şçxān pōłs mçāłft krdēd. ⁴⁶ ānğāh pōłs v bērnābā dlīr şdē, ğftēd: vāçē bōd klām xā nçst be şma ālçā şōd. līkn çōn ān rā rđ krdīd v xōd rā nāşāīşē çīāt çāvdānī şmrdīd, hēmānā be sōy āmētā tōğē nēmāīm. ⁴⁷ zīrā xđāvnd be mā çīn āmr frēmōd ke: tō rā nōr āmētā sāçtm tā ālī āçşāy zēmīn mēnşā nçāt bāşī. ⁴⁸ çōn āmētā āīn rā şnīdnē, şādçātr şdē, klām xđāvnd rā tmçīd nēmōīd v ānānī ke brāi çīāt çāvdānī mēçr bōdnē, āymān āvrdēd. ⁴⁹ v klām xā dr tāmā ān nōāçī mēntşr ğşt. ⁵⁰ āmā yēhōdīān çēd zn dīndār v mēntşçş v ākābr şēhrā bşōrāīdnē v āīşān rā be zçmt rşāīdnē br pōłs v bērnābā tçrīş nēmōdē, āīşān rā āz çdōd xōd bīrōn krdēd. ⁵¹ v āīşān çāk pāyēhā xōd rā

بر ایشان افشاند، به ایقونیه آمدند.⁵² و شاگردان پر از خوشی و روح القدس گردیدند.

auferweckte; wie denn im zweiten Psalm geschrieben steht: "Du bist mein Sohn, heute habe ich dich gezeugt."³⁴ Dass er ihn aber von den Toten auferweckt hat und nicht der Verwesung überlassen wollte, hat er so gesagt: "Wahrlich, ich will euch die Gnade, die David verheißen ist, geben."³⁵ Darum spricht er auch an einem anderen Ort: "Du wirst nicht zugeben, dass dein Heiliger die Verwesung sehe."³⁶ Denn als David nach dem Willen Gottes seinem Geschlecht gedient hatte, ist er entschlafen und wurde zu seinen Vätern versammelt und hat die Verwesung gesehen.³⁷ Den aber Gott auferweckt hat, der hat die Verwesung nicht gesehen.³⁸ So sei euch nun kund, liebe Brüder, dass euch durch ihn Vergebung der Sünden verkündigt wird; und wovon ihr durch das Gesetz Mose nicht gerecht werden konntet, erlangt durch diesen jeder,³⁹ der an ihn glaubt, die Rechtfertigung.⁴⁰ Seht nun zu, dass über euch nicht komme, was in den Propheten gesagt ist:⁴¹ "Seht, ihr Verächter, und wundert euch und werdet zunichte! Denn ich tue ein Werk zu euren Zeiten, welches ihr nicht glauben werdet, wenn es euch jemand erzählt."

⁴² Nachdem aber die Juden aus der Synagoge hinausgegangen waren, baten die Heiden, dass sie am nächsten Sabbat ihnen nochmals diese Botschaft verkündigen sollen.⁴³ Und als die Gemeinde der Synagoge auseinander ging, folgten viele Juden und gottesfürchtige Judengenossen Paulus und Barnabas. Diese sprachen mit ihnen und ermahnten sie, in der Gnade Gottes zu bleiben.⁴⁴ Am folgenden Sabbat aber kam fast die ganze

Stadt zusammen, um das Wort Gottes zu hören.⁴⁵ Als aber die Juden die Menschenmenge sahen, wurden sie voll Neid und widersprachen dem, was Paulus sagte, widerstanden und lästerten.⁴⁶ Paulus aber und Barnabas sprachen frei und offen: Euch musste zuerst das Wort Gottes gesagt werden; da ihr es aber von euch stoßt und euch selbst nicht des ewigen Lebens für würdig haltet, siehe, so wenden wir uns zu den Heiden.⁴⁷ Denn so hat uns der HERR geboten: "Ich habe dich den Heiden zum Licht gesetzt, dass du das Heil seist bis an das Ende der Erde."⁴⁸ Da es aber die Heiden hörten, wurden sie froh und priesen das Wort des HERRN und wurden gläubig, so viele ihrer zum ewigen Leben bestimmt waren.⁴⁹ Und das Wort des HERRN breitete sich aus in der ganzen Gegend.⁵⁰ Aber die Juden hetzten die gottesfürchtigen und angesehenen Frauen und die Oberen der Stadt auf, zettelten eine Verfolgung gegen Paulus und Barnabas an und vertrieben sie aus ihrem Gebiet.⁵¹ Sie aber schüttelten den Staub von ihren Füßen über sie und kamen nach Ikonion.⁵² Die Jünger aber wurden voll Freude und Heiligen Geistes.